

బలీ ఆయన మనిషి

శతన : శ్రీ యెలుగందుల.

అది ప్రాతఃకాలము, ఉషస్పంధ్యయని అనవచ్చు. బాలభానుడు లోకాన్ని కాంతిలో నింపుటానికి నియోజితున్నాడు. గాంధీ రోడ్ లో జనం చాలా పల్కుగా ఉన్నారు. అప్పుడే కొందరు టైరు ముక్కలతో నిప్పును రాజేసి చలి కాపుకొంటున్నారు. ప్రక్కనే ఒక చిన్న హోటల్, ఆ ప్రక్కనే రెండు మూడు లారీలు ఉన్నాయి. వీధులన్ని ఊడ్చటానికి ఇంకా ముస్సీపాలిటీ వారు రాలేదు. మంచాలనబడే వీధి గద్దెల పై కొందరు కులోకాన్నే మరిచి పోయినారు.

మల్లమ్మ అప్పుడే ఆ వీధిలోనికి వచ్చింది. మనిషిలో పల్లెటూరి తన మున్న అందమున్నది. గ్రామీణ అంబాన్ని సంతరించుకున్న హాపమది. ప్రొద్దున్నే కేవడం, పాలుపితకడం, గేదెలను మందలోనికి తోలడం, గంపలో పాలచెంబులు పెట్టుకుని పట్టకానికి వెళ్ళడం, మళ్ళీ ఇంటికి వెళ్ళేటప్పుడు అవకరమైన పల్లిపిండి, బిల్లర సామానులు తీసుకపోవడం.

'పాలన్ను పాలు' అనుకుంటూ వెళుతున్నది ఒక ఇంటి ముందుకు వచ్చింది. ఒక తను ఆ యింటి వాకిటిలో నిలబడ్డాడు. అతను రాజేశము. ఎలక్ట్రిసిటీ ఆఫీసులో ఉద్యోగము ఆయన ఇల్లాలు పండుగకు తల్లి వారింటికి వెళ్ళినది.

"బాగున్నాయా పాలు" అన్నాడు.

"అయ్యా పాలకేం ఒక్క బొట్టునీళ్ళు కూడి కలుపలేదు"

రాజేశము ఇంటిలోనికి దారి తీసాడు. అరుగు అంచుకు గంపదించుకొని కూర్చున్నది. అతను లోపలికి వెళ్ళాడు. అసలు ఆ రాత్రి అతనికి నిద్రనే లేదు. ఆమెను చూసే సరికి మతిపోయింది. ఏదో తపన, ఏదో ఆరాటము ఇన్ని రోజుల విరహా బాధను తీర్చుకోవాలని అతని బాంభా. యాంత్రికంగా స్లాసు తెచ్చి ముందుకు వంగాడు.

"నీ పేరేమి"
 "నా పేరు మల్లమ్మ" అంటూ స్లాస్ లో పోసేసరికి సగము క్రింద పోయినవి. "ఏం దయ్యా కింద పోగొడితిరి, తొక్కుడు అయి తయ్" అనుకుంటూ చేతితో రాయపాగింది. "నీకా కష్టము ఎందుకులే" అని చేయిపట్టి నిలబెట్టాడు. చేయి విడిపించుకో బోయింది. వదలలేదు.

"ఏందయ్యా? అంతే నోరు మూగ పడ్డది. బరాబరా లోపలికిడ్చుకు పోయినాడు. గింజ కున్నా లాభము లేకపోయినది. అతనిలోని పశువు విజృంభించి ఆమె కీలాన్ని దోచుకున్నది. గంపనెత్తిన పెట్టుకొని బయటకు వచ్చి కొద్ది దూరము వడచి ఒక దుకాణపు గద్దెమీద కూర్చున్నది. కుమిలి కుమిలి ఏడ్చినది కన్నీరు చెంపల మీదుగా జారి పడుతున్నది. చాల



మన్నికక, అహదానికీ...
 పంజా టెక్స్ వారి
 * మాస్టర్ * ఫాం టెక్స్
 ఛైన్ బనియన్లనే వాడండి.

ఆంధ్రా మరియు, ఒరిస్సా ఏజెంట్లు:—
 దుర్గా ఏజెన్సీస్ పి. టి. నెం. 84, వికాఖకట్నం.

సెపు తరువార తేది దగ్గర ఉన్న వీధి నల్ల దగ్గర ముఖము కడుక్కొని ఇంటికి వెళ్ళినది.

“ ఏమయిందే అట్లా ఉన్నావు ” అన్నది అత్త.

“ ఏమీ లేదు ” అన్నది ముక్త సరిగా.

“ పల్లెండి తేలేదేం ”

“ యాదికి లేదు ”

రోజులు గడుస్తున్నవి. మల్లమ్మ దిన చర్యలూ మార్పు లేదు. ఎపుటిలాగే ఉన్నది. బాగిన సంఘటన ఆమె మదిలో మెదులుతునే ఉన్నది కొద్ది కాలానికి క్రమంగా మరిచిపో సాగింది. అయినా అప్పుడప్పుడు జ్ఞాపకానికి రాక మానదు.

రాజేశము బయటికి వచ్చాడు. అటు

చూచాడు. అంతే, నేల జారి పోతున్నట్లు అని పించింది. ఆయోమయంలో ఉన్నాడు. మల్లమ్మను చూసినందుకు. ఆమె శృలంగా అతని ముందునుంచే వెళ్ళిపోయినది. నావలననే అయిందా? నేను ఎంత పొంపాటు చేసినాను. క్షణికోద్రేకంలో బుద్ధిహీనుడనై ఒక ఆడదాని జీవితము నాశనము చేసాను. పెండ్లి చేసికొంటున్నా! ఒకరికి ఇల్లాలైన దానిని ఏ విధముగా పెండ్లాడాలి. పెండ్లికాకుంటు చేసికొనే వాడిని, అయినా ఒప్పుకోవాలి కదా. ఏమైనా నేను చేసిన పని మంచిదికాదు. నా సాసానికి నిష్కృతి లేదు అని అనుకుంటుండగా-

“ ఏమండీ ” అన్న భార్య పిలుపులో తిరిగి చూచాడు. ఆయన కండ్లలోని నీటి పొరను ఆమె చూడక పోలేదు.

With Best Wishes from :

TIRUPUR TEXTILES PRIVATE LTD.,

Post Box No. 153 : TIRUPUR-638 603.

IS. 834



Spinners of Super Fine Hosiery Yarn
Manufacturers of Super Fine Hosiery Fabrics
Modern Dyers & Bleachers of Hosiery Fabrics.

K. Sivasubramaniam,
Managing Director,